

Ty a já

*Patříme k sobě
ty a já
jak úsměv ke tváři
tak jako ke květině květ
a jako smyčec k houslím
Umí se rozechvěť
radostnou písní lásky*

*Patříme k sobě
jak větev ke kmeni
tak jako k větvi plod
jak měsíc k zemi
paprsek k slunci
Všechno se změní
jeho pohlazením*

*Patříme k sobě
jak pramen k řece
a řeka k moři
tak jako k vodám
patří hejna ryb
Když nejsi
tebe volám
bez tebe těžko žít*

*A k tobě i ke mně
patří dětský hlas
jak k zrnu klas
jak k ústům zpěv
ze srdce tryskající
ze srdcí
láskou
navždy
spojených*

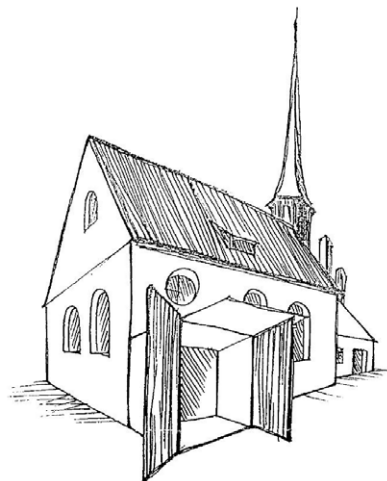
Josef Veselý

(ze sbírky **Civilizace lásky**)

Milí čtenáři prázdninového Posla!

Máme za sebou zejména pro děti a střední generaci hektický čas konce školního roku. Pro náš sbor bývaly červnové dny spojené s tradičními bohoslužbami v kazatelské stanici v Drahanovicích; jako malá holka jsem je vnímala jako startovní výstřel na začátku prázdnin. Ale už je to osm let (2011), co jsme poté, co už se k evangelictví v Drahanovicích nikdo nehlásil, budovu kostela prodali obci. Ta napsala dobrý grant a za peníze EU kostel i přilehlý pozemek zrekonstruovala tak, že je na něj radost pohledět. Jen ta věta z webových stránek dnešní Galerie U kalicha, že „členů (církve) během let ubývalo a nepoužívaný kostel chátral“ mě i po letech (a s vědomím dobrého rozhodnutí zakládajícího se na tezi nelpět na budovách) zabolí. Vždyť ten kostel nesloužil svému účelu ani sto let – byl postaven podle projektu architekta Josefa Macharáčka v letech 1933–1934. Jeho historie je pro mě příběhem života české církve ve dvacátém století. Je dokladem jejích nadějí v dobách budování, jejích slz, když už nebylo pro koho jezdit sloužit bohoslužby, ale i jejího úsilí pečovat o kostel všemu navzdory, protože co kdyby někdo někdy přece jen přišel... Je i svědectvím o tom, jak těžké je v naší zemi do-

svědčovat Krista těm, jež krutá historie našeho národa odvedla od potřeby věřit v Boha k občasně vzpomínce na „něco nad námi“. Ostatně poznamenán obavou z neporozumění, ale možná i výsměchu nad naivitou víry, je, zdá se mi, i náš křesťanský jazyk: nějak si nemůžu vzpomenout, kolikrát jsem naprosto explicitně někomu řekla, že se za něj budu MODLIT. Ještě tak, že si na něj VZPOMENU, budu na něj MYSLET... Za dob totality to byla fráze odkazující k potlačování církevního života a potřeby se vyjadřovat uvnitř církve tak nějak „zakukleně“. Dnes v době třicet let žité svobody tento důvod padnul, ale my se občas místo vnějšího nepřítelů bojíme sama sebe. A o sebe. O svou pozici mezi druhými. O naši víru. Aby nás nezklamala. Tedy spíše: abychom nezklamali my. Sebe. JEHO.

Nebojme se! Ať je nám prázdninový čas časem odpočinku těla i ducha. Ať je nám radostným ukazatelem Božích dobrých darů. Ať jsou nám kostely, kapličky, kříže, kolem nichž při prázdninových cestách projdeme, připomínkou naší vlastní víry, povzbuzením na její cestě, která není vždy zalitá letním sluncem, ale která je smyslem našeho života.

Jana Vrajová

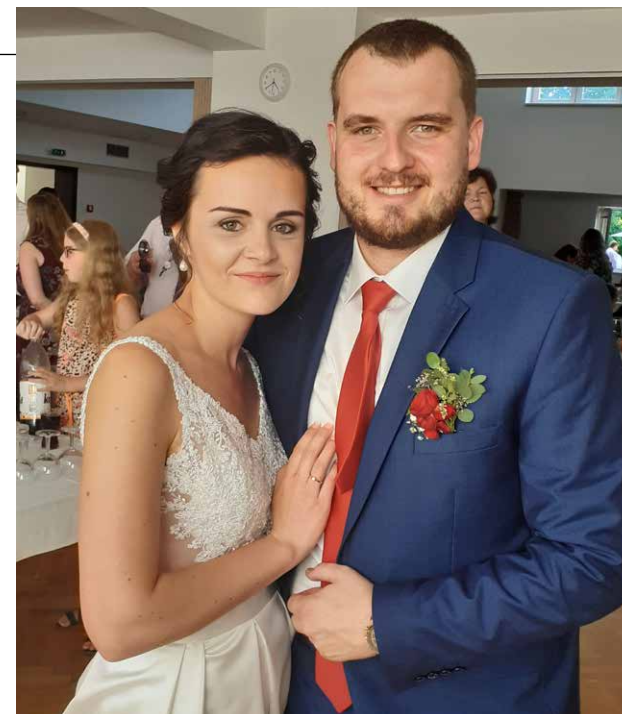

7. 7. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	Mark Harper
8.–12. 7.		English camp	
14. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
21. 7. neděle	09.00	bohoslužby	
28. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
29. 7. pondělí	17.00	letní schůze staršovstva	
4. 8. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
4.–11. 8.		sborová rekreace Ptenský Dvorek	
11. 8. neděle	09.00	bohoslužby	Noemi Batlová
18. 8. neděle	09.00	bohoslužby	Jana Hojná
25. 8. neděle	09.00	bohoslužby a křest	Jan Lukáš
1. 9. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
8. 9. neděle	09.00	bohoslužby v rozáriu – Flora Olomouc	Jan Lukáš

Svatby

Oddáni byli:
30. 6. Ondřej Holubec
a Gabriela Červenková.

Šťastným novomanželům Holubcovým vyprošujeme hojnost božího požehnání!

Narozeniny v červenci a srpnu

2. 7.	Alena Sazovská	1. 8.	Jan Bartušek ml.
8. 7.	Hana Adámková	8. 8.	Josef Chmela
9. 7.	Běla Labounková	11. 8.	David Zajíc
9. 7.	Zdeněk Tošovský	12. 8.	Michaela Vrajová
9. 7.	Jana Vrajová	15. 8.	Jan Adámek
14. 7.	Lubomír Mocek	15. 8.	Věra Kašparová
15. 7.	Radmila Prchal Pavličková	18. 8.	Stanislava Dostálová
15. 7.	Růžena Šulcová	20. 8.	Ivana Marková
19. 7.	Pavla Košťálová	20. 8.	Hana Niesnerová
22. 7.	Vítězslav Prchal	29. 8.	Pavla Koutná
22. 7.	Josef Štafl	30. 8.	Anna Bořutová
23. 7.	Miroslav Malinčík	30. 8.	Josef Kořínek
23. 7.	Miroslav Ryšavý		
26. 7.	Emílie Kuropatová		
26. 7.	Emílie Šimánková		
28. 7.	Vojtěch Navrátil		
31. 7.	Tomáš Konečný		

Ze sborového života

... ještě k diskusi o druhém faráři...

V nedávné době proběhla v našem sboru debata ohledně možného obsazení postu druhého faráře. Obou částí debaty jsem se zúčastnil, a nelituji, protože byly plně zajímavých podnětů. Původně jsem se sice domníval, že debaty budou směřovat k jasně formulovanému závěru, a tedy, jestli místo druhého faráře obsadíme nebo ne.

Vlastně je dobře, že diskuse prozatím nevedly k žádnému závěru, protože se ukázalo, že existuje mnoho různých pohledů a alternativ, které je třeba zvážit, než jako sbor uděláme tento závažný krok. Stále totiž není zcela jasné, jaká máme očekávání od pří-

padného druhého faráře. Jestli by „pouze“ doplňoval činnost našeho současného faráře, na kterou nezbyvá tolik času, nebo naopak posílil další činnosti, třeba i podporoval v nějaké synergii okolní sbory, kde, jak se ukazuje, budou mít problémy farářské místo obsadit vůbec. Další diskuse směřovala technickým směrem – možná potřebujeme spíše pozici kostelníka, který bude zajišťovat a koordinovat činnosti kolem kostela. I zde je totiž spousta aktivit, které by bylo možno dát do popisu práce jednomu pracovníku. Ozývaly se i hlasy volající po větším zapojení členů sboru do jednot-

Ze sborového života

livých činností, aby naopak nebylo nutno funkci kostelníka zvažovat. A ti, co nemají čas a nemohou z důvodu pracovního vytížení, ať přispívají více do sborové pokladny.

Myslím, že právě tato poslední uvedená připomínka poukazuje na důležitý faktor, který v daných rozpravách zazněl spíše nesměle – a to, kolik nás to bude stát.

Primární náplní činnosti křesťanského sboru určitě není shromažďovat peníze, finanční prostředky však potřebujeme a potřebovat budeme. Musíme se touto tématikou zabývat o to více, že v roce 2030 dojde k plné odluce církve od státu a budeme zcela závislí pouze na svých příjmech. Instalace druhého faráře, dělení faráře s jinými sbory nebo zaměstnání kostelníka jsou přesně ta rozhodnutí, která se v dlouhodobém výhledu protínají se snižující se podporou ze strany státu a zvyšováním naší společné finanční odpovědnosti.

Debat o druhém faráři se zúčastnily skupiny několika desítek členů sboru, přičemž musím s politováním zaznamenat, že nejvíce bylo účastníků ve věkové kategorii kolem padesáti a výš. Přitom ale rozhodujeme o záležitostech, které se nejvýrazněji projeví v horizontu přibližně dvaceti let. A největší břímě odpovědnosti za sbor tedy ponese členové, kterým je nyní 30-40 let. Ti se debaty zúčastnili, ale řekl bych, že jejich hlas zněl méně, než by se patřilo. Jsem toho názoru, že pro dokončení této diskuse je nezbytně nutné, aby právě mladší členové sboru vyjádřili svůj postoj k projednávané tématice.

A opět se vracím k financím. Dojít k rozhodnutí bude těžké, pokud nebudeme mít jasno, jak bude (samozřejmě alespoň kvalifikovaným odhadem) vypadat finanční situace sboru v projekci dalších 20 let. Budeme spoléhat na zvyšování saláru nebo se bude-

me poohlížet po nějaké udržitelnější formě získávání příjmů do sborové kasy? Dnes je doba ekonomické konjunktury, je snazší peníze vydělávat i vydávat. Ale jak to bude vypadat za 20 let? Navíc, celá populace v naší zemi stárne. Je vysoce pravděpodobné, že se bude zvyšovat průměrný věk členů sboru, bude více důchodců než doposud. A z důvodu se pochopitelně salár platí hůře.

V hovorech s některými mladšími sboru jsem dospěl k přesvědčení, že mnohým z nich budoucí financování není lhostejné. Mají však různé představy, a stejně jako já si nepředstavují, že udržitelná forma financování je zvyšování tlaku na dobrovolné příspěvky členů sboru. Zazněly příklady z jiných sborů, které neváhají přemýšlet o dlouhodobých projektech, které přinášejí peníze do společné pokladny. Jedním z nich je jistě i Náklo, ale obávám se, že není natolik výnosný, aby potřebné finance generoval. Samozřejmě, že nemám v rukávu nějaký nápad, který bych dokázal předložit ihned ke schválení. Ale myslím si, že by stálo za to třeba vytvořit pracovní skupinu, která by o podobných záležitostech uvažovala.

Z výčtu uvedených skutečností se domnívám, že před definitivním stanoviskem, zdali dalšího faráře ano či ne (popř. jinou možnost), je nutno alespoň odhadnout náklady na jednotlivé varianty. Paralelně by mohla probíhat debata ohledně dalších možností financování sboru a třebaže se mohou z počátku zdát šilené, alespoň jim dát šanci. Jsem přesvědčen, že společnými silami nakonec najdeme prostředky nejen na druhého faráře, ale třeba i kostelníka či pomoc druhým sborům.

Pavel Krieg

Zpráva z červnového staršovstva

Úvodní pobožností otevřela s. Schnaubelto- vá červnové jednání staršovstva. Následova- lo hodnocení květnových aktivit (návštěva Erdingerových, konfirmandi v Dobřečově, ekumenické bohoslužby na Svatodušní pon- dělí).

Poté se připravovalo sborové odpoledne v Drahanovicích (informace o již proběhlé akci na jiném místě tohoto čísla), informo- valo se o schůzování jednotlivých pracov- ních skupin ve sboru (zpěvníková komise, americká skupina, ptenská skupina, technic- ká komise), bratr farář informoval o přípra- vovaném křtu i plánovaných svatbách.

Dále se promýšlelo kazatelské obsazení nedělí, v nichž bude bratr farář kázat na jin- ých místech nebo bude na dovolené.

Plánujeme:

- 8. 9. 2019 **bohoslužby v Rozáriu**
- **k výročí oslav Sametové revoluce** by- chom rádi uspořádali ekumenické boho- služby a besedu s hostem; navrhovaný termín 16. 11.
- **koncerty KEA:** Staršovstvo navrhuje v příštím školním roce snížit počet kon- certů na dva (v adventním období a před Velikonocemi – tematicky zaměřené). Doporučuje dodávat programy koncertů včas, ne jen se jmény účinkujících, ale hlavně se skladbami, které mají zaznít.
- Br. f. Jan Jun odchází do jiného sboru. **Prostějovský sbor bude administrovat**

Růst odvodů do personálního fondu v následujících letech (předběžný odhad):

Rok	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Částka v tisících	245	290	340	390	445	500	560	620	680

náš br. farář. Administrace bude pravdě- podobně probíhat do jara 2020. Br. farář se s prostějovským staršovstvem domlou- vá na organizačních věcech. V Prostějově bude pravidelně ve středu, pokud ten tý- den nebude schůze staršovstva (1. čtvrtek v měsíci).

- **Kurzy Alfa (Beta):** Do prázdnin se již uskuteční jen jedno setkání kurzu Beta. Na křest se připravují dva účastníci. Po- kračování po prázdninách – kurzy Gama – zvláštní biblické hodiny, na které budou zváni i členové sboru. Nový běh kurzu Alfa se plánuje na podzim 2020. Bude dobré zapojit absolventy prvního běhu.
- Od října 2019 budou druhý čtvrtek v mě- síci probíhat **přednášky kurzu Evan- gelické teologické fakulty** od 14 do 18 hodin.

Zprávy ze synodu

Velké téma byly zvyšující se **odvody do per- sonálního fondu**. Od příštího roku bude mít personální fond dvě části – pevnou 140 tisíc (pro všechny sbory stejnou) a pružnou ±20 tisíc, která se bude odvíjet od velikosti sboru (počtu salárníků). Současné náklady na plat farářů jsou 435 tisíc, **sbory odvádí pouze 25 % z této částky** (108 300 Kč). V roce 2030 by měly být náklady 982 tisíc, **sbory by měly odvádět 69 % částky** (680 tisíc) na pokrytí platu faráře. V současné době je plat farářů na 17–18 % pod průměrem mezd ČR. Plat faráře by měl v budoucnu dosáhnout 1,2 mediánu mezd.

Byli zvoleni celocírkevní faráři:

- Zvonek Šorm – celocírkevní farář pro duchovenskou službu – bude objíždět sbory; bude pečovat o faráře (nové, před důchodem...); poradí sborům, který farář je vhodný pro jejich sbor. Všechny faráře osobně zná, měl na starosti vikariát.
- Marta Židková – celocírkevní farářka pro školu EA v Brně
- Aleš Wrana – celocírkevní farář určený pro KEA

Technické věci:

Ozvučení kostela – navržené změny v pro- jektu byly schváleny. Proběhla schůzka s panem Krausem, vysvětlil, jak bude vše technicky fungovat. Nyní probíhá výběrové řízení na 3 nabídky. V létě bude provedena realizace. Pan Kraus provede realizaci, za- školení a následný servis.

Rekonstrukce prostor pro děti – projek- tantka paní Soňa Malinová ukončila spolu- práci. Technická komise se sejde v pondělí 17. 6. k projednání dalšího postupu.

Kamerový systém

Pro varhaníky bude vy- budován kamerový sys- téme – 2 kamery + moni- tor. Jedna kamera bude snímat prostor okolo stolu Páně a kazatelny, druhá kamera prostor před vstupem do sálu. Obě kamery budou bez

záznamu. Varhaníci byli s návrhem sezná- mení a souhlasí s ním. **Staršovstvo souhla- sí s realizací kamerového systému.**

Finance:

S. Řezníčková navrhuje splacení poslední splátky dluhu Jeronýmově jednotě v dřívěj- ším termínu. Jedná se o částku 100 tisíc Kč. Máme ji splatit do konce roku, ale dřívější splacení neohrozí sborový účet a jiným sbo- rům může pomoci. **Staršovstvo souhlasí se splacením dluhu JJ v dřívějším termínu.**

Zakoupíme 100 kusů zpěvníků Svítá (po- kud jsou ještě k dispozici). Zpěvníky se bu- dou používat při bohoslužbách, když hraje kapela nebo zpívá mládež.

Obnova kalicha: Bude zakoupen nový ka- lich na vysluhování VP. Starý je již poško- zený a oprava by byla nákladnější. Budeme řešit na další schůzi.

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo zakončilo schůzi modlitbou a pís- ní *Zůstávej s námi, Je- žiši* (Svítá 402) v 21:08

*Dle zápisu Adély
Gabrielové
pro Posla zpracovala
Jana Vrajová*

Velký úklid našeho kostela

Děkujeme všem, kteří pomohli při velkém úklidu našeho kostela!

Výročí - kultura - historie

MATEŘIDOUŠKA

*Když létu odezní poslední tuš
rozvine květu maličká ouška
zavoní něžně tisíckrát už
jemná a drobná mateřidouška*

*Neroste všude, má svoje místa
a není vyhlášenou kráskou
jistě však ale její vůně čistá
nesměle zavoní mateřskou láskou*

*Těžko se trhá u země sedí
modrými kořtky všem zavěští
tichounce dřímá, nahoru hledí
kdo si ji utrhne pro štěstí*

*Když na ni šlápneš, prudce zavoní
a rozdává svoji vůni zdarma
vůbec se ani proto nezlobí
vždyť její vůně není marná*

*Těžko se váže, stonky své kloní
v kytičce tolik je prostínká
jako náš domov překrásně voní
kde uprostřed voní, naše maminka*

Pavel Janošík st.

Svatodušní ekumenické bohoslužba

Ze svatodušní ekumenické bohoslužby u nás 10. 6. 2019

Restaurátor pan Poukar provedl servis našich varhan – zde s manželkou a br. farářem.

Drahanovice 2019

V úvodníku zmíněná červnová setkání v Drahanovicích v kostele i na zahradě díky dobré lidské spolupráci s vedením obce nepřestala a naše sborové společenství se vydalo v neděli 16. 6. 2019 na odpolední výlet. Program byl tentokrát poněkud výjimečný: pod taktovkou bratra faráře Jana Juna se sešla seniorátní skupina rodin s dětmi, aby zazpívala rodinnou kantátu **Plující zoo kapitána Noa**. Jejím autorem je Josef Horowitz a do českého prostředí jej překladem (i secvičením 😊) uvedl právě bratr farář Jan Jun spolu s B. Vikem. S Honzou Junem jsme se tímto způsobem vlastně též částečně loučili – končí své působení v našem seniorátu a od září nastupuje farářskou službu v Horních Vilémovicích. Návky byly plné radosti ze vzájemného setkání a nakonec i drahanovická zahrada připomínala díky přespolním (Přerov, Prostějov, Zábřeh) seniorátní sejití, což bylo cenným benefitem celého podniku. Potvrdilo se, jak je smysuplné v církvi společně tvořit.

Když jsem ale s dětmi jela do Drahanovic na poslední zvukovou zkoušku těsně před zahájením akce, lilo jako z konve. Skoro jsem neviděla na cestu, stěrače nestíhaly a do toho děti prozpěvovaly části kantáty „je to – jen – déšť, ten dlouho nepotrvá...“. Jenže na mě padla úzkost z bouřícího živlu (jakpak lidem asi při té potopě a vůbec při každé další povodni bylo a je??) a v duchu jsem si říkala, že se nakonec z Olomouce do Drahanovic vydá asi málo lidí do takového nečasu. Malomyslnost se tomu stavu, který mě postihl, říká. A pak se Janinka zeptala: mami, myslíš, že to do začátku bohoslužeb přestane?? A já jí na to při pohledu na černočerné nebe spíš skepticky než s vírou odpověděla: to by nás musel mít Pán Bůh moc rád.

Vycházeli jsme po koncertu do dosychající sluncem ozářené zahrady, kterou rozezvučely jásavé zvuky žesťů Consonare a já si říkala, že takhle jasně jsem už dlouho neslyšela Boží odpověď.

Jana Vrajobá

Bohoslužby KEA

Ve čtvrtek 27. 6. 2019 se na Konzervatoři Evangelické akademie konaly bohoslužby k zakončení školního roku. Připravil je farář Aleš Wrana na téma: ŽÍZENĚ.

Připojili se studenti zpěvem několika písní. Po skončení bohoslužeb předal pan ředitel Pavel Zatloukal odměny nejlepším studentům z každého ročníku. Potom třídní profesorka Julie Tomešová rozdala maturitní vysvědčení 12 studentům a profesorka Jitka Křivánková předala diplomy studentům, kteří úspěšně školu absolvovali. Na závěr se studenti rozloučili s P. Gorazdem Krušinou, který odchází do strahovského kláštera, a poděkovali všem pedagogům. Slavnostní setkání pokračovalo poté na parkánu školy KEA.

Noemi Batlová

Recyklace má smysl

Vysloužilé lineární a kompaktní úsporné zářivky ani výbojky rozhodně nepatří do běžné popelnice na směsný odpad. Nejen, že se dají opětovně využít a recyklovat, ale navíc obsahují i malé množství nebezpečné rtuti, a proto nesmějí skončit na skládce.

Recyklace má smysl

Skoro každý z nás již dnes vnímá jako samozřejmost recyklaci skla, papíru nebo plastů. Méně zažité máme, že stejně tak by tomu mělo být i u elektrozařízení, i když toto tvrzení neplatí na sto procent. Starou pračku, televizi nebo ledničku bychom se asi do popelnice vyhodit nepokoušeli. U velkých elektrospotřebičů nezaváháme a odvezeme je do nejbližšího sběrného dvora. Ale jinak tomu je u tak běžných věcí denní potřeby, jako jsou úsporné žárovky, fény či holicí strojky. Ty se do popelnice před domem vejdou bez nejmenších problémů, tak proč pro ně hledat speciální sběrné místo? Navíc je nevyhazujeme každý den, tak proč si přidělovat práci?

Ložiska nerostných surovin se postupně vyčerpávají, řada z nich se nachází na nepřístupných místech, kde by jejich těžba byla nejen časově, ale především finančně velmi náročná. Nezbyvá než začít s přírodními zdroji šetřit a recyklovat suroviny ze starých elektrospotřebičů.

Díky recyklaci lze využít mnoho materiálů – kovy včetně vzácných, plasty či sklo. Kromě využitelných surovin však obsahují elektrozařízení také různé škodlivé látky, které se díky ekologické recyklaci nedostanou do životního prostředí.

Recyklace má smysl, pomozte nám chránit přírodu v Olomouci a nevyhazujte elektrozařízení do směsného odpadu.

V Olomouci můžete vysloužilá elektrozařízení odevzdat ve např. v kostele ČCE, v dolním sále.

Zpětný odběr světelných zdrojů a dalších elektrozařízení pro Olomouc zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který v České republice funguje již od roku 2005. Vytváří síť sběrných míst a plně hradí přepravu sběrných kontejnerů do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetříme finanční prostředky, které bychom jinak museli zaplatit za recyklaci nebezpečných odpadů.

ekolamp

Více se o problematice nakládání s nefunkčními světelnými zdroji a dalšími elektrozařízeními dočtete na www.ekolamp.cz.

Za KS EKOLAMP Bohdan Gallat

PRÁZDNINOVÁ VÝZVA natoč video o svobodě

- co je svoboda? má smysl za ni bojovat?
- co si o tom myslíš ty? babička? soused...?
- natáčeš sám nebo s kamarády – rozhovory, reportáže, selfie...
- vtipně, krátce (2 minuty), jednoduše
- nahraj na Instagram, YouTube či Facebook
- pošli odkaz na: info@30svobodnychlet.cz

30svobodnychlet.cz

BOHOSLUŽBY ČCE V ROZÁRIU OLOMOUC

V neděli 8. září 2019 v 9 hodin

se budou bohoslužby k začátku školního roku v našem sboru konat v případě pěkného počasí v Rozáriu výstaviště Flora Olomouc.

POZVĚTE, PROSÍME, SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ!

Oslava 30 let činnosti obnovené Diakonie ČCE

Slavnosti, hudba, rozhovory, zamyšlení a projekce. Tím vším byly oslavy třicetileté Diakonie. V kostele u Salvátora v Praze a na Pražské křižovatce ve čtvrtek 21. června 2019. Moderoval herec Jan Sklenář, hudbou doprovázel orchestr Konzervatoře

Evangelické akademie pod vedením Ladislava Moravetz a Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Vzpomínali zakladatele, ke slovu se dostali i klienti jednotlivých služeb.

Několik fotografií z oslav:

Ladislav Moravetz a orchestr KEA

Zakladatelé obnovené Diakonie v r. 1989: Karel Schwarz, Miroslav Erdinger, Eva Grollová, Zdeněk Bárta, Pavel Vychopeň

Jiří Pavlica a Hradišťan

Zpráva synodního seniora

Z jednání 1. zasedání 35. synodu ČCE v Praze 16.–18. května 2019

Čas od minulého synodu je provázen těžko postižitelným napětím. Postihuje naši zemi, Evropu, prosakuje do církve, ekumeny, rodin, mezi blízké přátele.

Myslím, že se dělíme kdesi uvnitř na ty, kdo mají strach o svobodu, a na ty, kdo jej sice mají také, ale ohrožení svobody nepovažují za aktuálně hroziící. Lišíme se vztahem k Evropské unii, také v přístupu k homosexualitě. Chybí stanovisko naší církve, především, zda je svazek dvou lidí stejného pohlaví partnerstvím, nebo manželstvím.

Zdá se mi, že jádro problému „dělení“ vězí v interpretaci křesťanského pohledu na rodinu. Za sebe říkám, stokrát ano, rodina je důležitá. Víím, jak to bolí, když v pořádku není. Ale. Je možné říci, že to je to nejpodstatnější, co po nás Ježíš chce? Jak věřím, jednou se nás zeptá, kolik jsme vydali lásky. Ano, i v rodině, tam to ostatně často bývá nejnáročnější, což on sám v Nazaretě dobře poznal. Věřím, že se nás Kristus jednou nebude ptát způsobem – zachovals rodinu – ano, pak jsi spasen; nezachoval, pak jsi zatracen. Vždyť jistě dobře ví, kolik nelásky jsme schopni ukrýt i v navenek dobře fungující rodině. Zdá se, že právě přes křesťanský pohled na rodinu vede prasklina neklidu mezi námi.

Takže, kde se vzaly, tu se vzaly, bariery.

A teď – jaký je úkol církve? Jaký je úkol nás ve vedení církve? Setkáváme se s tímto problémem při svých návštěvách sborů, dostáváme poštu, která na toto reaguje, hovoříme o tom spolu velmi často. Hledáme – co s tím?

Podle mne – bránit se, a tomu rozdělujícímu tlaku nepodlehout. Nemůžeme na jedné straně říci – to je jedno, kdo si co myslí. Protože se jedná o více než vkus a názor, jedná se právě často o svobodu člověka a společnosti. Nemůžeme však na druhé straně říci, že je špatný ten, kdo myslí a volí jinak. Rozdělit se podle toho

by bylo snadné. Ale nic víc. Jako když Ježíš řekne, že zdravít ty, které znám, není nic „navíc“. Církev má přece cosi navíc. Lásku Boží. Tu musíme kázat, dokazovat, pumpovat do sebe i kolem sebe. Vydržet a unést, že to je – pomocí slov prof. Pavla Hoška – náš společný

příběh, naše společná loď, které církve říkáme, náš společný Pán a Spasitel. Tak to napětí spolu unesme a vydržme, mluvmе spolu s respektem. Unést, vydržet, a žít spolu se bez lásky prostě nedá.

S tím souvisí i naše touha po kontaktech s ostatními církvemi ve světě. Minulý synod vzal na vědomí dohodu naší církve se synodem Lutherské církve – La Crosse Area synod – v USA. V červnu malá delegace naší církve – Oliver Engelhardt, Štěpán Brodský a já, u našich nových přátel v USA tuto dohodu podepsala.

Sešli jsme se v prvních měsících tohoto roku s v Rimavské Sobotě s vedením Křesťanské reformované církve na Slovensku, v Györu s vedením Lutherské církve v Maďarsku, v Praze s vedením církve Evangelische Kirche Berlin - Brandenburg – schlesische Oberlausitz – EKOBO. V každém z těchto setkání nakonec vyčnívala jako nejdůležitější otázka role církve ve společ-

nosti, její politická nezávislost, co dělat proti nárůstu nesnášenlivosti a extremismu.

Rok 2018 byl provázán staletými výročími. Našeho státu, konce 1. světové války, naší Českobratrské církve evangelické, a dalšími.

K 100. výročí ČCE jsme připravili putovní výstavu, filmové večery, setkání v Pardubicích, konferenci v Senátu, slavnostní shromáždění v Obecním domě, knihu Příběhy víry, a další.

Jaké to mělo ovoce? Různé. Kromě jiného jsme si uvědomili, kolik zůstává nezodpovězených otázek minulosti – například náš vztah k sesterské Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, která na našem území vznikla po sjednocení ČCE.

S pokorou jsme přemýšleli o přítomnosti, o budoucnosti. Většinou převažoval pohled na církve Kristovu, která tu za 100 let jistě bude, pokud ovšem Kristus podruhé nepřijde. Ale zda to bude ČCE, nebo jiná, opět s někým sloučená církve, zda bude spíše méně lidnatá, než ta současná, nebo naopak kostely nebudou stačit...

Myslím, že bez frází a nadbytečného patosu nám došlo, že máme svou církev rádi, sílilo nás setkávání známých i neznámých, mladších i starších. Nakonec, při vši naší kritičnosti, kousek navrch měla spíše hrdost a posílnění, než skepse.

A také – odhalila se nezbytnost a krása svobody. Totiž, že mít starosti, ale být svobodní, především vůči státu či nějaké ideologii, je to nejlepší.

Nechtěli jsme hradit vydání spojená s výročí z řádného rozpočtu povšechného sboru. Proto jsme vyhlásili dobrovolnou sbírku. Těm, kdo na ni přispěli, děkujeme. Peněz se sešlo mnoho. Dárců, domnívám se, mohlo být více. Nevyčítám. Spíše pátrám, co děláme špatně, když tak mohutnou kampaní nakonec oslovíme jen malou část církve.

Děkuji z celého srdce těm pracovníkům ÚCK, na nichž spočívalo největší břemeno povinností při přípravě výše jmenovaných událostí. Bylo to pro ně mimořádně zatěžující. Jejich nasazení a úsilí bylo ohromné. Děkujeme.

Daniel Ženatý

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárci: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

prázdniny
posej
2019-XX. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2019

Vyšlo: 7. 7. 2019

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2019

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz